

Abstrakt

Specifické poruchy učení (SPU) jsou v dnešní době neustále diskutovaným tématem, které je stále více aktuální i na středních školách. Vzhledem k obtížím žáků s poruchami učení, je potřeba jim ve škole podat pomocnou ruku. Žáci se SPU nejsou hloupí, potřebují jen trochu jiný přístup ve výuce než ostatní. Tato práce pojednává převážně právě o tom, jak přistupují k výuce žáků se SPU učitelé různých škol a jaké jsou v této problematice rozdíly mezi různými státy. Protože moje učitelská aprobace je kombinace biologie a chemie, je práce zaměřena na přírodovědné předměty a na učitele těchto předmětů. Cílem diplomové práce je také navrhnout základní postupy práce se žáky se SPU pro středoškolské učitele přírodovědných předmětů s konkrétními typy na přizpůsobení výuky. Aby mohla práce diskutovat přístupy k žákům se SPU ve výuce, bylo nutné nejdříve zpracovat přehled SPU. K dosažení cílů byla použita literární rešerše, dotazníkové šetření a rozhovory s učiteli i žáky.

Teoretická část práce shrnuje základní informace o jednotlivých poruchách učení, možnosti přístupu k SPU v přírodovědných předmětech, postoje učitelů a spolužáků k SPU v různých státech a přístupy k integraci žáků se SPU v různých státech. V praktické části bylo úkolem zjistit tyto přístupy a postoje v České republice.

Zjistili jsme, že středoškolští učitelé přírodovědných předmětů jsou při studiu na vysoké škole se SPU nedostatečně obeznámeni a že mnoho učitelů se v této problematice dále nevzdělává. Většinou se snaží výuku nějak žákům se SPU přizpůsobit, ale vzhledem k nedostatečným znalostem nemusí být toto přizpůsobení vždy správné. Mezi začínajícími učiteli a učiteli s delší praxí nebyly objeveny žádné významné rozdíly. Gymnázia obvykle navštěvuje minimum žáků se SPU, neznamená to však, že se s těmito žáky na gymnáziích nesetkáme.

Klíčová slova:

specifické poruchy učení, přírodovědné předměty, střední škola, integrace, inkluze